

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (femte avdelningen)
den 2 mars 2004

Mål T-197/02

**Georges Caravelis
mot
Europaparlamentet**

”Tjänstemän – Neka befördran – Jämförelse av kvalifikationer – Dom om ogiltigförklaring – Genomförandebestämmelser – Artikel 233 EG – Talan om ogiltigförklaring och skadestånd”

Fullständig text på grekiskaII - 133

Saken: Talan om ogiltigförklaring dels av parlamentets beslut av den 28 september 2001 att inte retroaktivt befordra sökanden till lönegrad A 4, dels om skadestånd för materiell och ideell skada som den senare påstår sig ha lidit.

Avgörande: Talan ogillas. Vardera parten skall bära sina rättegångskostnader.

Sammanfattning

1. Tjänstemän – Befordran – Jämförelse av kvalifikationer – Ny bedömning av kvalifikationer vid ett befordringsförfarande som gjorts efter en dom om ogiltigförklaring – Förfarande – Bedömning som borde ha gjorts av medlemmarna i den befordringskommitté som upprättats för förfarandet i fråga – Frånvaro av vissa kallade medlemmar – Saknar betydelse

2. Tjänstemän – Befordran – Jämförelse av kvalifikationer – Förfarande – Tillsättningsmyndighetens rätt att begära förtydliganden och kompletteringar från befordringskommittén
(Tjänsteföreskrifterna, artikel 45.1)

3. Tjänstemän – Överklagande – Ogiltighetsdom – Verkan – Skyldighet att anta genomförandebestämmelser – Omfattning – Beaktande av både domskälen och domslutet – Dom om ogiltigförklaring av vägran att befordra en tjänsteman grundad på avsaknad av jämförelse av kvalifikationer – Skyldighet att göra en sådan jämförelse
(Artikel 233 EG)

4. Tjänstemän – Befordran – Befordringsbara tjänstemän – Rätt till befordran – Föreligger inte
(Tjänsteföreskrifterna, artikel 45.1)

5. Tjänstemän – Befordran – Administrationens utrymme för skönsmässig bedömning – Domstolsprövning – Gränser
(Tjänsteföreskrifterna, artikel 45)

*6. Tjänstemän – Befordran – Klagomål från sökande som inte befordrats – Avslagsbeslut – Motivering
(Tjänsteföreskrifterna, artikel 90.2)*

7. Tjänstemän – Institutionernas utomobligatoriska skadeståndsansvar – Förutsättningar – Fel av administrationen – Skada – Orsakssamband

1. Varken i bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna eller i de interna riktlinjerna för parlamentets befordringskommittéer finns det något krav på att en ny jämförelse av en befordringsbar tjänstemans kvalifikationer, som har blivit nödvändig på grund av en ogiltighetsdom, skall utföras av samma medlemmar av befordringskommittén som de som sammanträdde för att lägga fram förslag på befordringar under det befordringsförfarande under vilket felaktigheter hade uppstått, under förutsättning att de alla är medlemmar som i behörig ordning har utsetts genom det beslut vari sammansättningen av befordringskommittén för det förfarandet fastställdes.

Vidare har utnämningen inom befordringskommittén av ordinarie medlemmar och suppleanter till syfte att underlätta kontinuiteten i kommitténs arbete och sammankallandet till dess möten, trots att vissa medlemmar eventuellt kan vara förhindrade eller inte ha möjlighet att delta. Det kan inte anses att ett möte har varit obehörigt eller att en institution har åsidosatt principen om lika representation enbart på grund av den omständigheten att vissa representanter som utsetts av personalkommittén och som kallats i behörig ordning har underlåtit att delta i mötet.

(se punkterna 24 och 25)

2. Tillsättningsmyndigheten har rätt, eller till och med skyldighet, att av befordringskommittén begära alla de kompletteringar och förtydliganden som den anser vara användbara eller nödvändiga för att objektivt och med största precision kunna utvärdera betygssättningarna som de befordringsbara tjänstemännen har varit föremål för, samt deras övriga kvalifikationer.

(se punkt 31)

3. För att rätta sig efter en dom om ogiltigförklaring och följa den fullt ut, skall institutionerna respektera såväl domslutet i domen som de domskäl som föranlett domslutet och som utgör det nödvändiga stödet för detta, på så sätt att domskälen är nödvändiga för att fastställa den exakta innebörden av domslutet. En dom genom vilken ett beslut att inte befordra en tjänsteman ogiltigförklaras på grund av oegentligheter som, vid jämförelsen av kvalifikationer, har påverkat befordringsförfarandet, innebär inte ett åliggande att befordra sökanden. För att verkställa sagda dom är den berörda institutionen endast skyldig att anta ett nytt beslut i förhållande till tjänstemannen inom ramen för befordringsförfarandet i fråga, och, i detta syfte, göra en korrekt jämförelse av kvalifikationerna.

(se punkterna 52–54)

Hänvisning till domstolen den 26 april 1998, 97/86, 99/86, 193/86 och 215/86, Asteris m.fl. mot kommissionen, REG 1988, s. 2181, punkt 27; domstolen den 3 oktober 2000, C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques mot rådet, REG 2000, s. I-8147, punkt 81; förstainstansrätten den 8 maj 2001, T-182/99, Caravelis mot Parlamentet, REG 2001, s. II-1313, punkterna 41 och 45

4. Tjänsteföreskrifterna ger inte någon absolut rätt till befordran, inte ens för tjänstemän som uppfyller samtliga villkor för att kunna befordras.

(se punkt 57)

Hänvisning till förstainstansrätten den 9 februari 1994, T-3/92, Latham mot kommissionen, REGP 1994, s. I-A-12 och II-83, punkt 50; förstainstansrätten den 6 juni 1996, T-262/94, Baiwir mot kommissionen, REGP 1996, s. I-A-257 och II-739, punkt 67

5. Tillsättningsmyndigheten har, vid jämförelsen av de kvalifikationer som skall beaktas vid ett beslut om befordran enligt artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, ett mycket stort utrymme för eget skön, och kan förfara enligt det förfarande och den metod som den anser vara lämpligast. Gemenskapsdomstolarna skall på detta område endast pröva huruvida administrationen, med beaktande av de överväganden som den lagt till grund för sin bedömning, har hållit sig inom rimliga gränser och inte har använt sin befogenhet på ett uppenbart felaktigt sätt. Förstainstansrätten kan således inte göra en egen prövning av de sökandes kvalifikationer och meriter som ersätter tillsättningsmyndighetens bedömning.

(se punkterna 58 och 59)

Hänvisning till förstainstansrätten den 22 februari 2000, T-22/99, Rose mot kommissionen, REGP 2000, s. I-A-27 och 115, punkt 55, ovan nämnda mål punkt 30 och där citerad rättspraxis

6. Tillsättningsmyndigheten är inte skyldig att motivera sina beslut om befordran gentemot tjänstemän som inte befordrats. Däremot åligger det den att motivera sitt beslut att avslå ett klagomål som av en kandidat som inte befordrats har inlämnats med stöd av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna.

(se punkt 68)

Hänvisning till förstainstansrätten den 29 maj 1997, T-6/96, Contargyris mot rådet, REGP 1997, s. I-A-119 och II-357; förstainstansrätten den 20 februari 2002, T-117/01, Roman Parra mot kommissionen, REGP 2002, s. I-A-27 och II-121, punkt 25

7. Gemenskapen kan endast ådra sig skadeståndsansvar om ett antal villkor är uppfyllda, nämligen att det agerande som läggs institutionen till last är rättsstridigt, att det verkligen föreligger en skada och att det finns ett orsakssamband mellan agerandet och den åberopade skadan.

(se punkt 76)

Hänvisning till domstolen den 16 december 1987, 111/86, Delauche mot kommissionen, REG 1987, s. 5345, punkt 30; förstainstansrätten den 27 februari 1992, T-165/89, Plug mot kommissionen, REG 1992, s. II-367, punkt 115